

Stipendierapport från Viveca Bladh

Göteborg september 2009

Hej!

Jag sökte och tilldelades stipendium ur Otto och Anna Elgh-Lundbergs stipendier för att åka till World Conference of Science Journalists i London i juni/juli 2009. En sammanställning av min budget bifogas, men först tänkte jag berätta vilka erfarenheter jag gjorde av konferensen.

Först och främst vill jag framhålla att det var ett mycket välorganiserat och genomtänkt arrangemang, med över 1000 föredragshållare och deltagare från 70 länder som samlats i Westminster Central Hall i London.

På programmet

Konferensen var upplagd så att workshops erbjöds första dagarna och därefter följde mindre paneldebatter och föredrag, varvat med studiebesök på bland annat Royal Society, Natural History Museum, Science Museum med flera. Många namnkunniga journalister delade med sig av erfarenheter André Picard på The Globe and Mail, Fran Unsworth på BBC, frilansarna Brian Deer, Seth Shulman och Luc Hermann, Nick Davies på The Guardian och Shannon Brownlee, New America Foundation. Förutom journalister fanns representanter för EU:s klimatråd och miljö- och hjälporganisationer, forskare och företrädare för företag och universitet.

Även om programmet var fullspäckat – sessioner hölls parallellt fyra åt gången på för- och eftermiddag – gav uppdelningen till mindre grupper för varje programpunkt större möjlighet att stifta bekantskap med kollegor och fortsätta diskussioner i ett ämne över en lunch på stående fot eller en kopp te. Då kunde man bli glatt överraskad att möta en indisk journalist som vittnade om att efterfrågan på vetenskapsjournalister ökade där, hon såg inte alls den kris som många redaktioner i västvärlden klagade på. Man kunde också möta många europeiska kollegor som kände till problematiken att hitta kvinnliga experter och hur man bemödar sig för att göra media mer jämställt. Jag fick många värdefulla kontakter till mitt arbete i Experta-gruppen (www.experta.nu).

Utvärdering

Jag vill poängtera att jag var väldigt nöjd, ja imponerad av hela konferensens upplägg, där det inte var många döda punkter i programmet (inte ens mellan seminarierna; pauserna ledde till många spännande möten med andra kollegor!) och arrangörerna hade på ett smart sätt vävt in exempel på effekter av vetenskapsjournalistik. Hur politiska beslut tagits, hur allmänhetens uppfattningar skiftat, hur vetenskap används och ibland förvrängs

En sak man kan invända emot är att många informatörer från universitet deltar vilket ibland kan leda till en slags intressekonflikt där journalister och informatörer vill tala om olika saker vid paneldebatterna. Visserligen tycker jag att de flesta idag är väl medvetna om de olika uppdragen för de olika yrkesgrupperna, men när ett ämne engagerar och debatten vill streta åt olika håll kan det bli frustrerande. Å ena sidan bevakar de också forskning, å andra sidan har de ibland uppdraget att marknadsföra forskningen.

Vissa seminarier var också snarlika och det gällde verkligen att välja brett, men jag drabbades inte av det och kände mig väldigt nöjd med samtliga programpunkter jag valde.

Kort sammanfattning om de bästa:

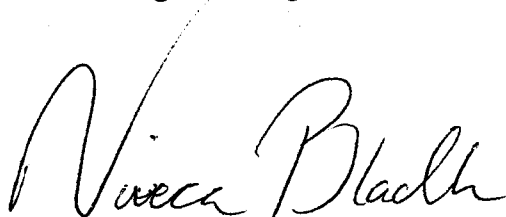
- Fyra vetenskapsjournalister som förändrade världen bland annat om en kartläggning av onödig medicinering på amerikanska sjukhus och en granskning av läkemedel i Nigeria och nigerianska statens godkännande av dessa. Två exempel på andra ingångar i medicingranskning. Att höra om granskning av läkemedelsindustrin i Nigeria ger onekligen inspiration till att arbeta med vetenskapsjournalistik. Det står klart att det finns väldigt mycket att göra på området.
- En workshop om grön energiteknik gav spännande inblick i vilka områden som bevakas i olika länder och vilken statistik som tas fram i EU, sällan utnyttjad i svensk press skulle jag vilja påstå.
- En paneldebatt om rapporteringen kring ekonomikrisen som gav ny inblick i bristen på matematikkunniga reportrar (och ekonomer).
- Ett samtal mellan redaktörer om vetenskapsjournalistikens framtid med utmaningar som tidningskriser, bantade redaktioner, slipade PR-byråer och bristande transparens i forskningen.
- En paneldebatt om PR-byråernas inflytande på vetenskapsjournalistiken som både gav härresande exempel och förhoppning inför framtiden!

Nästa konferens

För den som skulle vara intresserad att söka inför nästa konferens som hålls i Kairo 2011 kan jag varmt rekommendera det, men också puffa för att det vartannat år hålls en systerkonferens kallad ESOF, Euroscience Open Forum där journalister och forskare möts, ett tillfälle där jag tror att man på en del områden har möjlighet att fördjupa sig i vissa forskningsområden i mötet med forskare från hela världen. 2010 hålls ESOF i Torino, Italien.

Jag får avsluta med att tacka så mycket för stipendiet – konferensen har vidgat mina vyer inte bara inom journalistiken utan för världen i stort och har hjälpt mig att vässa min förmåga att arbeta med granskande journalistik.

Med vänliga hälsningar

Viveca Bladh